

De Regler, hvorefter man fordelte Tilskuddet, viste sig nu for Resten at være saadanne, at de 65,000 Kr. ikke slog til, og allerede Aaret efter forhøjedes derfor Tilskuddet til 80,000 Kr. Nu fremgaar det af Statsregnskabet for 1907—08, at den Gang udgjorde Tilskuddet til Pensionskassen 21,315 Kr., og da det var 2 pCt. af samtlige Lærerlønninger, maa disse ved de Skoler, der var Medlemmer af Pensionskassen, have udgjort 1,065,800 Kr. Men den Forhøjelse, man gav Lærerne ved Bevillingen af de 80,000 Kr., kom altsaa til at svare til $7\frac{1}{2}$ pCt. af Lønningerne. Begrundelsen for, at man i 1908 ydede de 65,000 Kr., var for det første den, at man havde forhøjet Lærerlønningerne ved de offentlige Skoler, Folkeskolen, men ogsaa den, at der stilledes den Fordring til Lærerne, at de skulde være i Pensionskassen. Man gik altsaa ind paa at bevilge dem et Løntillæg, der var betydeligt større end det Bidrag, de svarede til Kassen. Denne Vej har Udvalget ment ikke var videre tiltalende, thi derved vil i Virkeligheden Staten komme til at bære hele Pensionsbyrden. Hvorledes det skal forhindres, kan jeg naturligvis ikke angive, men een Ting vil man dog altid kunne tage i Betragtning, og det er, at hverken Skoler eller Lærere som Begrundelse for en Fordring om større Statstilskud anfører, at de skal svare Bidrag til Pensionskassen. Staten har ingen Forpligtelse til at pensionere disse Lærere helt ud. Naar Staten yder Tilskud, er det nærmest for derved at rette en Opfordring til Lærerne om at søge forsvarligt for deres Alderdom. Administrationen kan gøre noget til, at en slig Overvæltning som den, jeg omtalte, ikke finder Sted, og i Udvalgets Navn retter jeg en Opfordring til den højtærede Handelsminister om at give sin Tilslutning til den Tanke, her er udtalt.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag, som hele Udvalget har været enigt om. Udvalget har været enigt om den her foreslaaede Form, der ogsaa har faaet Ministerens Billigelse, og hele Udvalget har ogsaa været enigt om, at der ved Betænkningen og Ordførerens Udtalelser skulde rettes den Opfordring til Administrationen, at man skulde søge at undgaa den omtalte Svikinølle, som man har praktiseret andre Steder.

Mortensen: Som det blev udtalt af den ærede Ordfører, er Udvalget enigt i

at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i den Form, hvori det nu foreligger i Betænkningen, saa af den Grund vilde det være overflødigt for mig at tage Ordet. Grunden til, at jeg har taget Ordet, er en enkelt Bemærkning i Betænkningen. Vi Socialdemokrater har ikke villet modsætte os, at man kom ind paa at pensionere Lærerne ved Handelsskolerne, til Trods for, at det er private Institutioner, men der staar i Betænkningen en Bemærkning, som jeg maaske ikke har været tilstrækkeligt agtpaagivende overfor, da vi drøftede Betænkningen i Udvalget, og som jeg derfor mener, det er nødvendigt at sige et Par Ord om. I Betænkningens fjerde Stykke staar der nemlig: „Saa længe derfor ikke hele den højere Skoleundervisning overtages af Staten eller af Kommunen, maa det offentlige Støtte til private Skoler ydes i et saadant Maal, at de med Hensyn til Udbytte af Undervisningen i det mindste nogenlunde kan være sidestillede med de offentlige Skoler.“ Denne almindelige Udtalelse tiltræder Socialdemokratiet ikke, og jeg finder derfor Anledning til at gøre opmærksom paa, at vi fra Socialdemokratiets Side ikke i Almindelighed vil erkende en Pligt til at yde de private Skoler en saadan Understøttelse, at de nogenlunde kan være sidestillede med de offentlige Skoler. Vi er som sagt i øvrigt enige med det øvrige Udvalg om Indstillingen, og jeg skal derfor anbefale at vedtage Lovforslaget i den af Udvalget foreslaaede Skikkelse.

Ministeren for Handel og Søfart (Muis): Jeg kan kun takke for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i det høje Ting. Det er ganske vist, at der er stor Forskel paa den Betydning, Konkurrencespørgsmaalet har for Aftenskolerne og for Dagskolerne, men sikkert er det, at Dagskolerne i højeste Grad har følt, at der virkelig var en Konkurrence, og at det er af den største Betydning for vore Handelsdagskoler at sikre deres Lærere Pension for derved at kunne bevare de første Klasses Lærere, som er en Hovedbetingelse for vore Handelsskoler. Det gælder naturligvis særligt Sproglærerne, men i det hele er det for Handelsskolerne af saa stor Betydning at bevare de bedste Kræfter, at jeg med den største Glæde har kunnet tage imod det af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.